
Köszönet és zárszó

Nemigen volt nyoma még a sport tárgyú híradásokban sem annak, hogy a Fővárosi Közgyűlés a 2008. október 30-i ülésén – mondhatni, a fű alatt - döntött az Iharos Sándor Sport Közalapítvány (ISSK) megszüntetéséről. Kínos előzménye és oka van annak, hogy így alakult a végjáték. Ennek főbb fejleményei, tanulságai a honlapunkon is olvashatók.

A jog szerint ilyen megszüntető döntés akkor hozható, ha a közfeladatot az alapító hatékonyabban tudja, fogja megvalósítani. Ez az elvárt hatékonyabb mód - a városházi döntés értelmében – maga a Közgyűlés és egy bizottság által történő támogatás-odaítélési rend lesz?! Adott esetben tehát akár ezer pályázat értékelése után születik majd több-száz elemből álló közjogi testületi döntés arról, hogy melyik utánpótlás bázis, iskola, diáksport-egyesület, fogyatékos sportot megvalósító sportkör, szabadidős klub, avagy melyik sport-szakág kap működési, fejlesztési forrásokat. Sport-közpénz több nem lesz, ámde - a papírforma szerint – azt tisztázatlan felelősségi viszonyok között még többen osztják. Könnyű belátni, ebben a helyzetben kinek a szava – ti. az önérdékű, gyakran részrehajló hivatali bürokráciáé - lesz a döntő. Az ISSK azért jött létre 2003-ban, hogy ez ne így legyen, és azért szüntették meg 2008-ban, mert megpróbált érvényt szerezni az élő sport korrekt támogatása iránti rendeltetésének, hitvallásának.

A sportban megesik, hogy bírói műhiba vagy piros lapot érő szabálytalanság alakítja a meccs végeredményét. Valami ilyesmi történt itt is. Óvni kellene? A szerencse forgandó, az elévülési idő hosszú. Mi méltósággal tudomásul vesszük a hibás elhatározást. Csakúgy, mint tettük azt, hogy éveken át a sport ügyosztállyal szélmalom-harcot vívtunk, megaláztatást, megkerülő cseleket is lenyeltünk, s mind e közben a jogos járandóságot sem felvéve, sportszeretből próbáltunk hely állni. A mi kudarcunk mások szégyene.

Ez a rövid zárszó mégsem a bajokra, a fájó sebekre koncentrálna. Igazi célja kettős. Egyrészt, ez úton szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik több éven át velünk együttműködtek, bennünk hozzáértő, felelős partnert láttak és tiszteltek. Azoknak külön köszönettel tartozunk, akik esetenként nem nyertek el támogatást, mégis megértésükről és bizalmukról biztosítottak minket. Jó szívvel gratulálunk azoknak, akik a mi szerény támogatásaink révén is kicsit előbbre jutottak a versengésben, a működésben, a fejlődésükben. Nem titok: a kritikus napokban kör-emailben kértünk és kaptunk munkánkról véleményt. Ebben a helyzetben különösen öröm, hogy több sporttársunk elismerő, támogató visszajelzést küldött. Tisztelttel megköszönjük, noha csak minket hatott meg, a döntőket hidegen hagyta. /Aforizma: a nem túl fontos dolgok közül a sport a leglényegesebb. Dermesztő volt látni ebben a városházi döntés-hozatalt./

Másrészt, mi kurátorok félreállunk, de a gondok, a feszültségpontok, a visszásságokra utaló jelek itt maradnak. Tartsák rajta a kezüket és a szemüket ezeken, Kedves Sportbarátok, tudván és jelezvén, hogy még mindig a városházi adminisztráció van a sportért és nem fordítva. Ha kell, ebben a későbbiekben is, a fair play szellemében elkötelezetten segítséget nyújtunk.

Elköszönünk tehát Iharos-csapatként, de újból találkozunk nemsokára a sportpályákon, a versenyeken, a csarnokokban, a lelátókon. Remélhetőleg, a győzelem okozta öröm perceiben jut egy biccentés azoknak – nekünk – is, akik önzetlenül segítettek és drukkolnak a sport-sikerekért.

Tisztelttel kíván minden jót társai nevében is: dr. Kolláth György, a megszünt kuratórium elnöke

Budapest, 2008. október 31.